

Zniknąć w niebycie — kozik

Od autora: Mój pierwszy wiersz. "Inspirowany" ostatnimi wydarzeniami z mojego życia :(

Zniknąć w niebycie

Patrzę w lustro, dostrzegam swe oblicze.
I widzę twarz stu tysięcy zwycięstw
i jednej porażki, która skreśliła wszystko,
co było mi drogie i było tak blisko.

Siedzę sam w fotelu, bijąc się z myślami.
Moje życie niby proste niczym kartka,
a jednak zagmatwane jak origami.
Czy moja dusza jest jeszcze coś warta?

Wstydzę się, bezwartościowe jest moje życie.
Zdrada! Jak mogłem dopuścić do tego?
Sam stałem się złego symbolem, dlatego
Najchętniej zniknął bym gdzieś w niebycie.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

kozik, dodano 29.08.2014 12:23

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.